

forbindelse med finansloven nu kunne skabes et bredt flertal også for den nye udformning.

I regeringens beretning har man først og fremmest koncentreret sig om den nye Freds- og Stabilitetsramme, og det vil jeg så også gøre og derfor kun nøjes med i denne sammenhæng at komme med nogle få kommentarer til miljødelen.

Man kan jo måske her så også samtidig konstatere, at vi var jo nogle, der godt var klar over, at det i et eller andet omfang var et syndefald, der blev begået, da man sagde, at nu skulle der altså to ministerier på banen på én gang på et vigtigt område. Det er ikke altid hensigtsmæssigt, hvis man vil have effektive resultater.

På den anden side kan det være nødvendigt, hvis man vil have fokus på ganske bestemte problemstillinger, og det var helt klart det, der var målsætningen, nemlig at sikre, at både miljø og udvikling er i centrum, og det er det kommet, indimellem med visse problemer, men også med resultater. Og jeg synes, at det er det, vi også kan konstatere nu, hvor evalueringerne så småt begynder at komme.

Der er konkurrence. Der er også samarbejde. Vi skal givetvis have mere samarbejde, men tingene skal jo også have lov til at tage sin tid.

Danced er blevet evalueret. Danced har haft vanskelige betingelser. Det blev startet op i hast. Vi vidste alle, at det ville kunne ses i evalueringen. Jeg synes alligevel, at den er rimelig positiv, men det er klart, at der er nogle ting, der skal følges op. Der skal ikke mindst følges op på det, som var Rios oprindelige erklærede målsætning i princip 4 fra Rioerklæringen, nemlig at for at opnå bæredygtig udvikling skal miljøbeskyttelse indgå som en integreret del af udviklingsprocessen og kan ikke anskues isoleret herfra. Det synes jeg er vigtigt at vi minder hinanden om.

Det er også vigtigt, at Danced fremover, når man kigger på evalueringen, gør sig klart, at resultatet af Danced's arbejde i høj grad vil blive vurderet på andet og mere end demonstrationsprojekter. Det tror jeg er vigtigt at understrege.

Jeg ser også frem til, at vi får lejlighed til, når vi er kommet lidt længere med Danidas del af miljødelen, at evaluere den. Det bliver der også behov for, og der bliver behov for at kigge på samarbejdet mellem de to ministerier. Men i øvrigt synes jeg, at vi har brug for, som det også er sagt fra anden side, at få en debat her i salen, meget gerne her i foråret, om selve mil-

jødelen. Kun derved kan vi give den en ordentlig og rimelig behandling. Det kan vi ikke nå i dag.

Derfor vil jeg gå over til at snakke om freds- og stabilitetsdelen, som er en klar nyskabelse, ikke i tanken, men i udførelsen. Det er faktisk det projekt, som var på bedding i 1992, som nu begynder at tage form. Det er spørgsmålet om at sikre midler til konfliktløsning – både til at forebygge katastrofer og til at skabe fred og stabilitet efterfølgende, når vi har haft de væbnede konflikter eller andre katastrofer, som har fjernet livsgrundlaget for befolkningen og dermed efterladt det internationale samfund i en situation, hvor man var nødt til at rydde op, så godt man nu formåede.

Det er en særlig pointe, at det, der er brug for, er midler til civil indsats. Vi har midler til den militære indsats. Det er derfor, vi har en forsvarsramme. Men vi har haft vanskeligheder med at finde midler til den civile indsats.

Det er en sandhed, som man bliver nødt til at gentage, tror jeg, mange gange, før den sådan rigtigt siver ind, at når våbnene tier, og CNN slukker for projektørerne, så forsvinder også en stor del af de finansielle kilder rundt omkring i verden til den genopbygning, som er nødvendig. Det er faktisk først her, arbejdet starter. Det civile arbejde er det, der skal sikre, at soldaterne kommer hjem, og at deres indsats ikke var forgæves. Hvis man forsømmer det, kan man lige så godt lade være med at gribe ind i første omgang, og man risikerer i øvrigt, at soldaterne bliver bundet i årevis på en helt umenneskelig måde. Vi har brug for at se konfliktløsning i den brede sammenhæng, hvor der både er en militær side og en civil side.

Det er naturligvis, som det er sagt fra anden side, ikke et mål i sig selv at bruge pengene i Danmark. Der er en nødvendig sammenhæng mellem asylmodtagelse, flygtningetilgang og katastrofesituationer. Den tror jeg vi alle sammen erkender. Men der er naturligvis også grænser for, hvor langt man skal gå i integrationsarbejdet med hensyn til at kalde det katastrofeindsats eller freds- og stabilitetsindsats. Jeg opfatter i høj grad den del af det nye forslag og den finansieringsramme, der er, som en overgang, som vi selvfølgelig er nødt til at se på i lyset af vor finansielle situation, men hvor man må se på, at man logisk bør sætte grænsen mellem asylmodtagelse og integrationsdelen.

Det er også væsentligt at minde om, at den oprindelige tanke med katastroferammen i